

Δημιουργική Εργασία

Θεμα: Πληροφορίες για τον Άγιο του οποίου φέρουμε το όνομα μας
Σχολικό έτος 2017 – 18

Μαθητές

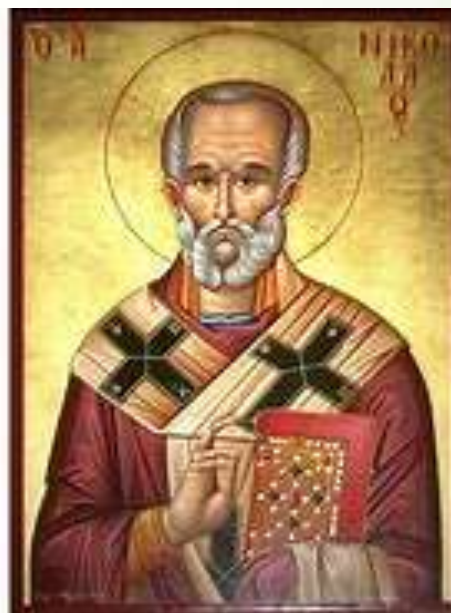
Χρήστος Χοτζαλλάρης

Γιάννης Τσάλας

Νίκος Πάττας

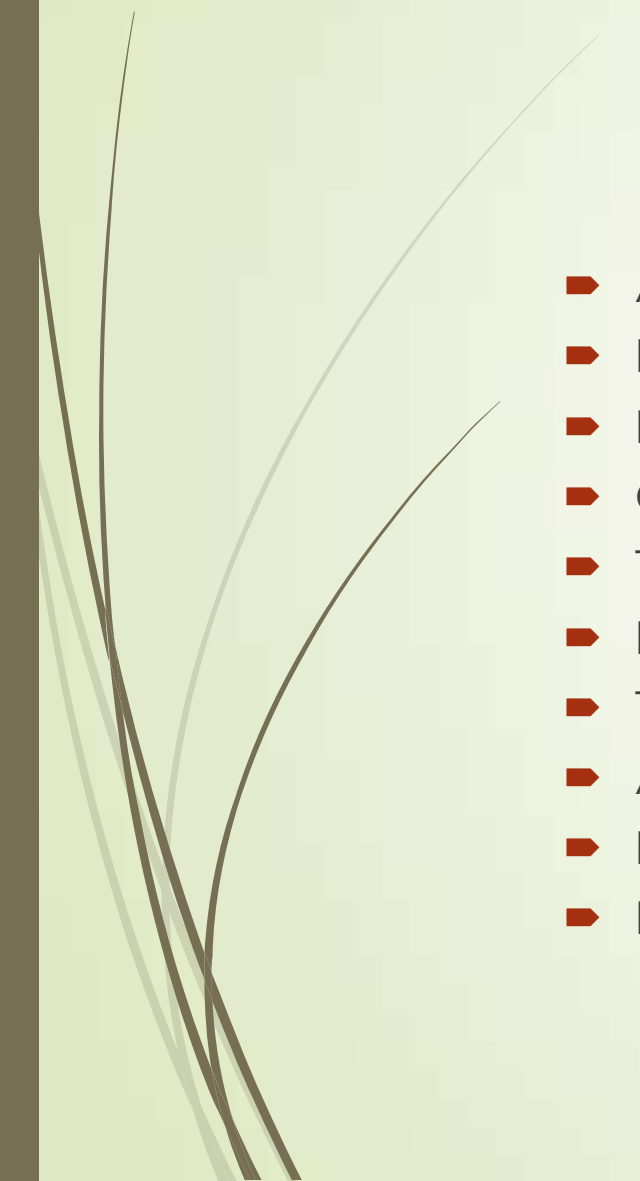
Άννα Τσάλα

Μαρία Πόγκα

Περιεχόμενα

- ▶ ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΡΩΣΟΣ
 - ▶ Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΘΑΒΜΑ ΚΑΙ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ
 - ▶ Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΘΑΒΜΑ ΚΑΙ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ
 - ▶ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ
 - ▶ ΤΑ ΠΡΟΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ
 - ▶ Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
 - ▶ ΤΑ ΙΕΡΑ ΛΗΨΑΝΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
 - ▶ ΑΓΙΑ ΑΝΝΑ
 - ▶ ΠΑΝΑΓΙΑ
 - ▶ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ
-

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΡΩΣΟΣ

Ο Άγιος Ιωάννης ο Ρώσος γεννήθηκε περίπου το 1690 στην περιοχή της Μικράς Ρωσίας, από χριστιανούς γονείς. Κατετάγη στο στρατό του Μεγάλου Πέτρου και πήρε μέρος στον Ρωσοτουρκικό πόλεμο όπου αιχμαλωτίστηκε και στη συνέχεια πουλήθηκε σαν σκλάβος σε ένα Τούρκο αξιωματικό (ίππαρχο) που καταγόταν από το χωριό Προκόπι της Μικράς Ασίας.

Ο Τούρκος αξιωματικός μετέφερε τον Άγιο στο Προκόπι και εκεί προσπάθησε, όπως συνηθιζόταν τότε, να τον πείσει να αλλαξοπιστήσει. Ο Άγιος αντιστάθηκε σθεναρά σε όλες τις προσπάθειες του Τούρκου και τέλος ο Τούρκος άφησε ήσυχο τον Άγιο να διατηρήσει την πίστη του.

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΘΑΒΜΑ ΤΟΥ

Οι συνθήκες διαβίωσης του Αγίου ήταν πολύ σκληρές. Κοιμόταν στο στάβλο του αφεντικού του, μαζί με τα ζώα των οποίων τη φροντίδα του είχε αναθέσει. Έτρωγε ελάχιστα, τα ρούχα του ήταν φτωχικά και ήταν αναγκασμένος να περπατά χωρίς υποδήματα. Σε αυτόν τον στάβλο, ο Άγιος προσευχόταν, ενώ τα βράδια συχνά επισκεπτόταν μια εκκλησία που ήταν εκεί κοντά, αφιερωμένη στον Άγιο Γεώργιο.

Το αφεντικό του πλούτισε και έγινε από τους ισχυρότερους άντρες της περιοχής. Όταν κάποια στιγμή ο Τούρκος αξιωματικός επισκέφτηκε τη Μέκκα για προσκύνημα, ο Άγιος Ιωάννης με θαυμαστό τρόπο έστειλε από το Προκόπι στην Μέκκα ένα πιάτο με ρύζι για το αφεντικό του. Στην αρχή δεν τον πίστεψαν, αλλά όταν ο Τούρκος γύρισε από την Μέκκα φέρνοντας το πιάτο μαζί του πείστηκαν και το θαύμα αυτό έγινε σε όλους όσους κατοικούσαν στην περιοχή γνωστό.

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΚΑΙ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ

Ο Τούρκος θέλοντας να τιμήσει τον Άγιο προσφέρθηκε να του καλυτερέψει τις συνθήκες διαβίωσης. Ο Άγιος όμως αρνήθηκε και συνέχισε να φροντίζει τα ζώα του αφεντικού του και να μένει στον στάβλο. Δουλεύοντας την ημέρα και προσευχόμενος την νύχτα έζησε ο Άγιος Ιωάννης ο Ρώσσος τον υπόλοιπο του βίου του έως τις 27 Μαΐου του 1730, όπου αναπαύτηκε σε ηλικία 40 ετών.

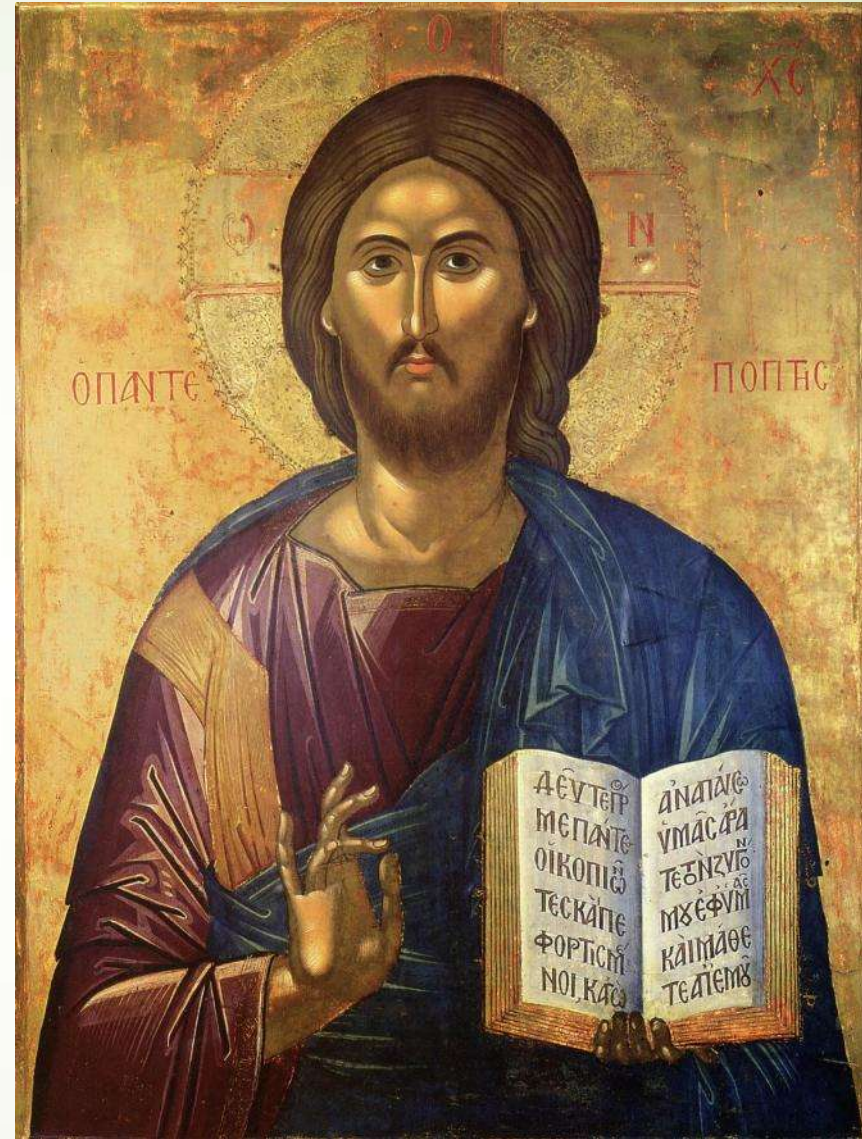
Η Αγιότητα του Ιωάννη δεν μπορούσε να κρυφτεί, όπως επίσης και η αγάπη του προς Θεό και ανθρώπους. Όταν το τέλος του εκόντευε, ζήτησε να κοινωνήσει το Σώμα και Αίμα Χριστού. Ο ιερέας, γνωρίζοντας το φανατισμό των Τούρκων, για να προστατεύσει τη θεία Μετάληψη, την έκρυψε σε ένα μήλο και έτσι την πέρασε αθόρυβα μέσα από το τουρκικό σπίτι στον Άγιο. Το σώμα του παραδόθηκε από το αφεντικό του στους χριστιανούς του Προκοπίου, ώστε να το θάψουν σύμφωνα με τους κανόνες του Χριστιανισμού. Το σώμα του Αγίου ενταφιάστηκε στο χριστιανικό νεκροταφείο και εκεί παρέμεινε για τρεισήμισι χρόνια. Μετά το πέρας αυτών των ετών ο Άγιος εμφανίστηκε στον ύπνο ενός γέροντα ιερέα ζητώντας του να γίνει ανακομιδή του ιερού λειψάνου του.

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ

Ο Ιησούς (7-2 π.Χ. – 30-33) από τη Ναζαρέττης Ιουδαίας, ήταν Εβραίος θρησκευτικός κήρυκας-διδάσκαλος και ηγέτης, ο οποίος έδρασε τον 1 μ.Χ. αιώνα. Πάνω στις διδαχές και τη ζωή του έχει θεμελιωθεί ο Χριστιανισμός. Σύμφωνα με τα δόγματα της Ορθόδοξης, της Καθολικής και της Προτεσταντικής εκκλησίας ο Ιησούς είναι ενσάρκωση του δεύτερου προσώπου της Αγίας Τριάδος, ο μοναδικός αληθινός Θεός και πλάστης του σύμπαντος κόσμου.

Με πρόσχημα τη μεγάλη θρησκευτική αναταραχή που δημιούργησε με την ζωή και τη διδασκαλία του, ο Ιησούς καταδικάστηκε σε θάνατο από θρησκευτικό δικαστήριο των Εβραίων, μια απόφαση που εκτέλεσαν οι Ρωμαϊκές αρχές με τη μέθοδο της σταύρωσης. Σύμφωνα με τις μαρτυρίες των αποστόλων του, μετά την σταυρική εκτέλεση και ταφή του αναστήθηκε και στη συνέχεια αναλήφθηκε στους ουρανούς, ζητώντας από αυτούς να διαδώσουν την διδασκαλία του σε όλο τον κόσμο.

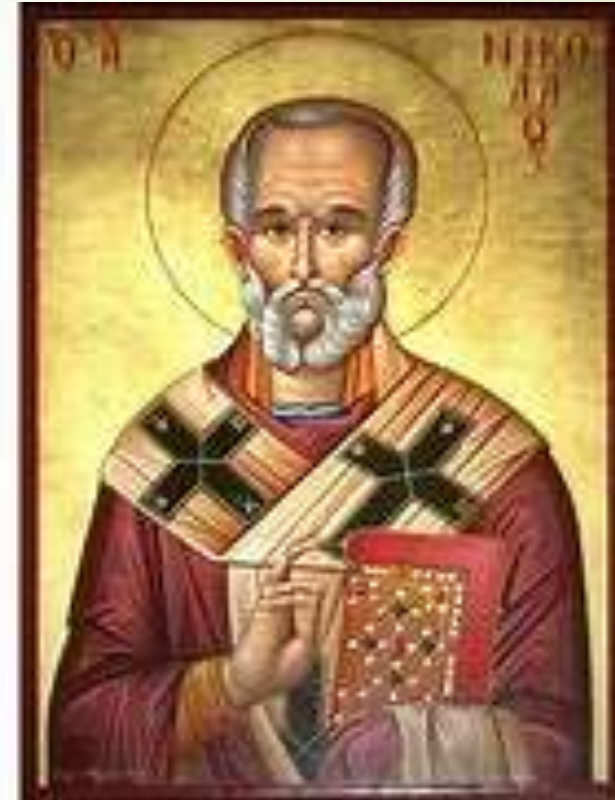
ΤΑ ΠΡΟΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

Τα Ευαγγέλια δεν γράφουν πολλά για την παιδική και εφηβική ηλικία του Ιησού. Σχετικά με την γέννησή του, αναφέρουν ότι ο αρχάγγελος Γαβριήλ επισκέφθηκε την μέλλουσα μητέρα του Ιησού, τη Μαριάμ, και της είπε ότι θα φέρει στον κόσμο ένα ξεχωριστό παιδί που θα ήταν ο γιος του Θεού και μάλιστα με έναν ξεχωριστό τρόπο, δηλαδή όχι με την συμβολή ανδρός αλλά με την θαυματουργό δύναμη του Θεού. Έτσι, ο Ιησούς γεννήθηκε περίπου το 7 π.Χ. στις 12 Νοεμβρίου, στη Βηθλεέμ, μια πόλη του Ισραήλ, κοντά στην Ιερουσαλήμ. Κατόπιν, η Μαριάμ και ο μνηστήρας της Ιωσήφ, ένας πιστός και δίκαιος άνθρωπος, μαραγκός στο επάγγελμα, πήραν τον Ιησού και κατέφυγαν για λίγο καιρό στην Αίγυπτο. Επιστρέφοντας, εγκαταστάθηκαν στην φτωχική κωμόπολη Ναζαρέτ όπου και ανατράφηκε ο Ιησούς. Επίσης αναφέρεται ότι, όταν Ιησούς ήταν 12 χρονών και επισκέφθηκε με τους γονείς του την Ιερουσαλήμ, στην επιστροφή οι γονείς του τον έχασαν. Τον βρήκαν αφού επέστρεψαν πάλι στην Ιερουσαλήμ μέσα στο ναό, όπου συνομιλούσε με μορφωμένους άνδρες της πόλης οι οποίοι εξεπλάγησαν από τη σοφία του.

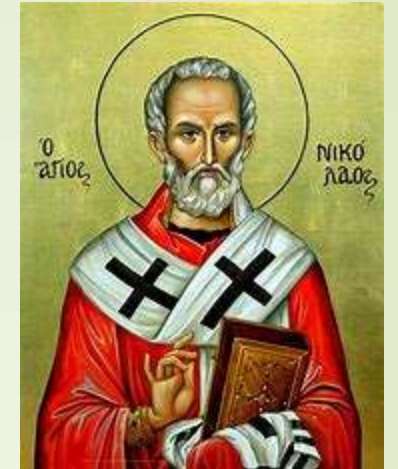
Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ο Άγιος Νικόλαος γεννήθηκε το 270 μ.Χ. στα Πάταρα της Λυκίας, από Έλληνες γονείς ευσεβείς και πλουσίους και έτυχε επιμελημένης μόρφωσης. Όμως, σε νεαρή ηλικία έμεινε ορφανός και κληρονόμος μιας μεγάλης περιουσίας. Από πολύ νωρίς είχε αφιερωθεί στα Θεία, μετά την μετάβασή του στα Ιεροσόλυμα για να προσκυνήσει τον Τιμίο Σταυρό και τον Πανάγιο Τάφο. Όταν επέστρεψε στην πατρίδα του χειροτονήθηκε ιερέας. Στην αρχή αφιερώθηκε στον ασκητικό βίο κι έγινε ηγούμενος της Μονής Σιών στα Μύρα της Λυκίας. Όταν απεβίωσε ο τότε Αρχιεπίσκοπος Μύρων της Λυκίας, οι επίσκοποι, δια θεϊκής αποκαλύψεως, αναγόρευσαν Αρχιεπίσκοπο τον Νικόλαο.

ΤΑ ΙΕΡΑ ΛΗΨΑΝΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ο άγιος Νικόλαος απεδήμησε ειρηνικά στις 6 Δεκεμβρίου του έτους 343. Μετά τον θάνατο του ονομάστηκε «μυροβλύτης», καθώς σύμφωνα με την παράδοση της χριστιανικής θρησκείας, τα λείψανά του άρχισαν να αναβλύζουν άγιο μύρο, όπως και άλλων αγίων. Τα λείψανά του διατηρήθηκαν στα Μύρα της Λυκίας έως και τον ενδέκατο αιώνα, όπου το 1087 κάποιοι ναύτες τα αφαίρεσαν και τα μετέφεραν στην Ιταλία, στην πόλη Μπάρι, όπου τοποθετήθηκαν στο Ναό του Αγίου Στεφάνου. Λέγεται ότι κατά την τέλεση της θείας λειτουργίας άρχισε να αναβλύζει τόσο πολύ μύρο από τα ιερά λείψανα, που οι πιστοί το μάζευαν σε δοχεία για θεραπεία από διάφορες αρρώστιες, ενώ αρκετοί λιποθυμούσαν από την ευωδία του μύρου αυτού.

ΑΓΙΑ ΑΝΝΑ

Η Αγία Άννα, σύμφωνα με την Ορθόδοξη παράδοση, ήταν η μητέρα της Μαρίας, της μητέρας του Ιησού Χριστού. Το εξελληνισμένο όνομα Άννα προέρχεται από το εβραϊκό Χάνα που σημαίνει «εύνοια, χάρη». Η Αγία Άννα καταγόταν από τη φυλή του Λευί. Ο πατέρας της, που ήταν ιερέας, ονομαζόταν Μαθθάν και ιεράτευε την εποχή της βασιλείας της Κλεοπάτρας. Τη δε μητέρα της, την έλεγαν Μαρία. Είχε και δύο αδελφές, την ομώνυμη με τη μητέρα της Μαρία και τη Σοβήν. Παντρεύτηκε στην Γαλιλαία τον Ιωακείμ και γέννησε την Παρθένο Μαρία.

ΑΓΙΑ ANNA

Η Αγία Άννα αξιώθηκε να έχει τη τιμή και ευτυχία να αποκτήσει μοναδική κόρη, τη μητέρα του Σωτήρα του κόσμου. Αφού η Αγία Άννα απογαλάκτισε τη Θεοτόκο και την αφιέρωσε στο Θεό, πέρασε την υπόλοιπη ζωή της με νηστείες, προσευχές και ελεημοσύνες προς τους φτωχούς. Ναό προς τιμήν της έκτισε στην Κωνσταντινούπολη το 550 μ.Χ. ο αυτοκράτορας Ιουστινιανός. Λείψανο της Αγίας υπάρχει στην αγιορείτικη σκήτη της Αγίας Άννας, στον Ιερό Ναό της Αγίας Άννης Κατερίνης. Η σύλληψη της γιορτάζεται από την Ορθόδοξη Εκκλησία στις 9 Δεκεμβρίου και η κοίμησή της στις 25 Ιουλίου.

ΠΑΝΑΓΙΑ

Η Παναγία, η οποία συχνά αναφέρεται με το πραγματικό της όνομα Μαρία αλλά και ως Παρθένος Μαρία και Θεοτόκος, καταγόταν από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας και σύμφωνα με την Καινή Διαθήκη ήταν η μητέρα του Ιησού Χριστού. Οι Μουσουλμάνοι αναφέρονται στο πρόσωπό της επίσης αποκαλώντας την *Παρθένο Μαρία* αλλά και χρησιμοποιώντας τον προσδιορισμό *Σαϊντά* που σημαίνει *Κυρία*. Η Παναγία κατέχει ιδιαίτερη θέση στην χριστιανική διδασκαλία και πίστη, ενώ αποτελεί σεβάσμιο πρόσωπο και στο Ισλάμ.

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Όλες οι εορτές προς τιμή της Παναγίας χαρακτηρίζονται «Θεομητορικές εορτές». Κυριότερη θέση κατέχει η Κοίμηση της Θεοτόκου στις 15 Αυγούστου που κατέχει ιδιαίτερη θέση στο λαϊκό καλαντάρι με νηστεία και τις «παρακλήσεις» που προηγούνται, όπου σε πολλά νησιά στολίζουν και τον επιτάφιο της. Σημαντική ακόμη εορτή είναι και τα Εισόδια της Θεοτόκου στις 21 Νοεμβρίου που λέγεται και «*ημέρα της Παναγίας της Αρχισπορίτισσας*» ταυτιζόμενη με τις γεωργικές εργασίες, ή ακόμα και «*Πολυσπορίτισσας*» επειδή την ημέρα αυτή συνηθίζεται στα νησιά να βράζουν πολυσπόρια, τη λεγόμενη «μαεργιά». Επίσης ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου στις 25 Μαρτίου, που συνδυάστηκε με τον Ευαγγελισμό της ελληνικής εθνικής παλιγγενεσίας και που καθιερώθηκε πρώτη εθνική εορτή από τον Βασιλέα Όθωνα. Ακόμη, στις 8 Σεπτεμβρίου εορτάζεται το Γενέθλιον της Θεοτόκου. Τέλος ιδιαίτερη θέση κατέχουν οι λεγόμενοι «*χαιρετισμοί*» προς την Παναγία που προηγούνται της εορτής του «*Θείου Πάθους*».

